

Egy vers egyedül

*Egy vers egyedül jár az utcán,
egy vers szavalja önmagát:
trocheus, daktilus, daktilus, jambus,
szavalja, skandálja önmagát,
könyv nélkül tudják már a kapualjak,
és keservesen unják már a fák.*

*Egy hordó rizling lerészegedett,
kerekre húzott, pattanó pántú,
egy hordó rizling, mint a disznó,
gajdoló hordó, dülledt dongájú,
s okádik most, mint amikor
trágyába loccsantja moslékát a vályú.*

*Az ösztöke önmagát ösztökéli,
egy gonosz lélek önmagát kísérti,
önmagával egy félkenyér beéri.*

*Egy új ház beköltözött önmagába,
összkomfortba, fürdőszobába,
konyhába, hallba, ebédlőbe,
de nincs aki az ebédjét megfőzze.
Ebédlőbe, hálószobába,
de nincsen aki ellenkezve,
s mégis simulón bújna hozzája.*

*Egy hatlövetű pisztoly öngyilkos lett,
egy hinta elszedült, egy pakli kártya
csalni kezdett, egy üveg kékitő
önmagát kifehéritette.
De én hol voltam? Hova költöztem be?
Mit szavaltam?
Ofélia,
ne vonulj kolostorba, emlékeztess,
idomíts az ostoros emlékekhez,
hagyd a kolostort, kell nekem
a tótágasra fordult ének is,
az értelem
kibicsaklott bukfence is,
hogy a kékitő engem fehéritsen,
hogy egyszer visszategyen az Isten.*

Ofélia, nyugtass meg észveszejtő
daloddal bár, bomlott szavakban rejelő
nyugalom bomlatlan bimbajával,
vigasztalj, békéltess, csitíts el, mondd, hogy
én rúgtam be, én csaltam, én szédültem,
de most már jobban vagyok, főbe löttem
magamat, ezért élek, legalább
ezért...

Egy vers az utcán egyedül,
és én is egyedül, Ofélia,
szabad-e versnek elnémulnia?

Eredj, siess, keresd meg azt a verset,
egyedül jár az utcán, csókold szájon,
Ofélia, mondd, hogy én küldtelek
egy húszasért vagy ezer éjszaka
álmatlan álmaiért,
hát nem mündegy? Na, indulj már, keresd meg,
egy kicsit csapd be, egy kicsit szeressed,
mert anélkül érdes lesz kő a köhöz,
szótag a szótaggal összeférhetetlen.
hitünk fekélyes, vágyunk libabőrös,
a lelküismeretiünk pattanásos...
Ofélia, tudod, hogy anélkül csak
a szajha közöny ölelne magához.

BÖZÖDI GYÖRGY

Önkéntes népdal egy 16 éves gyermek sírkövére

Látod babám, látod
    azt, amit én látok,
haj, de hiába látod,
ha úgysem azt látod,
    amit én látok:
ezt az egész elmúlt
    és eljövendő
s nálunknál semmivel sem jobb
és semmivel sem rosszabb
    világot,
de mind egyszerre látod?
    Ha nem egyszerre látod,

nem csodálom, ha részletekben
    ki nem állod,
s egyszerre borítod magadra
    a világot.

Te, amióta ezt a sínen megölt
16 éves gyermeket megírtam,
tudom, hogy egyszer (valamire)
őszintén válaszoltam.
Magam sem tudom, hogy mit s mire,
inkább csak azt, hogy egyszer
őszintén válaszoltam.

Jaj, vannak bajok,
s ti felnőtt emberek
gondoljátok meg,
mi is voltunk egyszer
gyermekek.
És aki nem volt gyermek,
az úgy vigyázzon,
majdnem kimondom, ami áll
a számon.

Jaj, nem tudom,
nincs gyermekem,
de amíg éltem,
hihetetlen
és lehetetlen,
mind csak a gyermekeket
őriztem — és félttem.

Te, én
mindenesetre nem tudom,
és nem vitatkozom
a többi felén,
de amikor 16 éves gyermek
voltam én,

én
nem kötöttem dróttal
a lábam a sínekhez,
nem én!

De nem vitatkozom
a többi felén.

Nem baj, még akkor is,
ha nem igaz is,
de tegyünk igazat
ezeknek a gyermekeknek,
akik elmennek
közülünk,
amíg nem is
ismertek meg.

Lehet, hogy lopott,
legyünk tisztában egymással
főleg mi, felnőtt emberek,
legfőntebb 30 lejt lopott,
és önként meghalt miatta

ez a gyerek,
de legyünk tisztában egymással,
emberek.

Jaj, ez a gyerek!
Nekünk mind pont ilyen
emberek kellene(ek),
(illetve kellene(nek)),
de már ez sincs,
ezért szól róla ez az ének,
mert nekünk pontosan
ilyen emberek
kellene(nek),
aki 30 lejért meghal,
ha vége a becsületének,
s ti többi fiatalok
s ti többi vénék,
egyébről nem vitatkozom,
de nekünk éppen ilyen
becsületes gyermekek
kellene(nek):
erre én rábíztam volna
magam (ha tudtam volna),
amíg élek.

Mért haltál meg
olyan fiatalon
30 lejért?
Te nem tudod,
mit győtri ez
másnak a szívét.
De lehet, hogy
valami rossz függöny
idáig is leért.

Te lekötötted dróttal
magad a sínre,
de azért nem jutottál
messzire.

Csak elütött a vonat, s ráadásul
a vicinális
aránylag könnyű volt neked
(lehet, hogy szörnyű),
de nem állítottad meg a kereket,
megy a vonat iszonyúan tovább
máris.